

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Welkom in het volledige Woord - Deel 2

Welkom terug bij wat wij graag het volledige Woord van God noemen, waaruit we alles leren toepassen in ons leven, van Genesis tot Openbaring. Het is allemaal waarheid en het zijn de instructies voor alle hedendaagse gelovigen. In deel 1 van Welkom in het volledige Woord hebben we systematisch enkele vragen doorgenomen die vaak worden gesteld door mensen die recentelijk de Torah zijn gaan naleven. In deel 2 zullen we ons best blijven doen om nog meer veelgestelde vragen te beantwoorden.

Laten we verdergaan ...

STENIGING

Het duurt niet lang voordat je tot het besef komt dat er in de Torah wordt geschreven over de doodstraf.

Kort gezegd, deze geboden kunnen niet worden uitgevoerd omdat er op dit moment geen Bijbelse instantie is om over deze zaken recht te spreken.

Daarbij leven we in een land waarin een niet op de Torah gebaseerde overheid is aangesteld, die ons verbiedt om gerechtelijke procedures op te stellen die zijn gebaseerd op de Torah.

We raden je aan om je goed in dit onderwerp te verdiepen, omdat anderen, die de Torah niet volgen, heel vaak behoorlijk kritisch zijn over deze geboden.

Zij gaan ervan uit dat iemand die Torah wil volgen opeens iedereen wil stenigen.

Nou, zo werkt het niet echt, en dergelijke misverstanden veroorzaken veel verwarring over dit onderwerp.

Alle geboden van God zijn goed, en daar is een goede reden voor.

Wil je dit onderwerp meer onderzoeken, dan verwijzen we je naar onze studie: "**Moeten we onze kinderen stenigen?**"

HET SJABBATSJAAR

We krijgen de opdracht om ons land elk zevende jaar te laten rusten.

Sommigen vragen zich af of boeren of tuinders hun land om de zeven jaar moeten laten rusten.

Hoewel dat een goede gewoonte kan zijn, omdat JHWH hier zeker Zijn redenen voor heeft, is het volgens de Torah niet verplicht.

De Torah vereist dit wanneer we het land zijn binnengegaan dat Hij ons geeft, wat natuurlijk nog niet is gebeurd.

We zijn nog steeds verstrooid onder de volken.

Leviticus 25:1-7

De HEERE (JHWH) sprak tot Mozes bij de berg Sinaï: Spreek tot de Israëlieten, en zeg tegen hen: **Wanneer u gekomen bent in het land dat Ik u geven zal**, dan moet het land rust krijgen, een sabbat voor de HEERE (JHWH). Zes jaar mag u uw akker bezaaien, zes jaar mag u uw wijngaard snoeien en de opbrengst ervan inzamelen. Maar in het zevende jaar moet het voor het land sabbat zijn, een periode van volledige rust, een sabbat voor de HEERE (JHWH). Uw akker mag u niet bezaaien en uw wijngaard mag u niet snoeien. Wat er na uw laatste oogst nog opkomt, mag u niet oogsten, en de druiven van uw ongesnoeide wijnstok mag u niet plukken. Het is een jaar van volkomen rust voor het land. De opbrengst van de sabbat van het land zal voor u als voedsel dienen: voor u en uw slaaf en uw slavin, uw dagloner en uw bijwoner, die bij u als vreemdeling verblijven. Ook voor uw vee en voor de wilde dieren die in uw land leven, mag heel de opbrengst ervan als voedsel dienen.

Het Sjabbatsjaar voor het land wordt dus van kracht als we eenmaal in het land zijn volgens de woorden van JHWH Zelf.

Geestelijk gezien verwijst de Sjabbatsrust in het 7^e jaar waarschijnlijk naar het 7000^e jaar, waarin onze Messias 1000 jaar lang de Heer op de aarde zal zijn ... en we met Hem zullen rusten in het land.

We behandelen die uitleg in verschillende uitgewerkte studies.

Misschien wel de meest informatieve studie die we daarover hebben is de driedelige serie: "**De Vierde en Zevende Dag**", als je geïnteresseerd bent. Andere studies hierover zijn "**De Profetie van de Schepping**" en "**Hebreeën 4: In Zijn Rust nu of later**".

CHEESEBURGERS

Ja, geloof het of niet, in sommige kringen zijn cheeseburgers verboden. De discussie komt voort uit een verkeerd begrepen vers in Deuteronomium 14 in het orthodoxe Jodendom.

Deuteronomium 14:21

U mag een bokje niet koken in de melk van zijn moeder.

In werkelijkheid gaat de discussie niet alleen over cheeseburgers, maar over elk voedsel of gerecht waarin vlees en zuivel samen worden gekookt of geserveerd.

Joodse rabbijnen, waaronder de invloedrijke rabbijn Rashi, kwamen tot deze conclusie op basis van dit vers en een vergelijkbaar vers uit Exodus:

- 1) het verbod op het koken en vermengen van melk en vlees*
- 2) het verbod op het eten van een gekookt mengsel van melk en vlees*
- 3) het verbod op het consumeren van iets uit het gekookte mengsel van melk en vlees.*

De meeste Nederlandse vertalingen vertalen dit vers als een bokje, terwijl de moderne Orthodox-Joodse interpretatie het gebod heeft uitgebreid naar alle soorten vlees.

Rashi, één van de meeste prominente Talmoed-commentatoren, voerde aan dat de term hier een meer algemene betekenis moet hebben, en naast bokjes ook kalveren en lammeren moet omvatten.

Rashi voerde ook aan dat de betekenis smal genoeg is om vogels, alle niet gedomesticeerde koosjere dieren, en alle niet-koosjere dieren uit te sluiten.

De Talmoedische schrijvers hadden een soortgelijke analyse, maar geloofden dat, aangezien gedomesticeerde koosjere dieren (schapen, geiten en runderen) vergelijkbaar vlees hebben met vogels en met de niet-gedomesticeerde koosjere landdieren, ze deze laatste vleessoorten ook moesten verbieden. Dus werd er een algemeen verbod ingesteld tegen het mengen van melk en vlees van elk koosjer dier, met uitzondering van vis.

Maar hier zijn de twee problemen met dergelijke interpretaties:

- Het gebod noemt specifiek de melk van de moeder, niet melk in het algemeen.
- Het gebod noemt specifiek geiten, geen andere dieren.

Hier is iets anders aan de hand.

De statistische kans dat melk van de moeder en het vlees van het jong van dezelfde moeder bij dezelfde distributeur terecht komen, om daarna in dezelfde winkel, en bij dezelfde klant terecht te komen is vrijwel onmogelijk.

Ondanks de overpeinzingen van de oude Joodse rabbijnen, gebruikte JHWH meerdere keren het Hebreeuwse woord voor een jong *bokje* en dat jonge bokje mag niet in de melk van zijn eigen moeder worden gekookt.

Het is een heel specifiek gebod, en toch hebben de gewaardeerde Joodse Talmoedische commentatoren ervoor gekozen om het gebod uit te breiden, niet alleen met betrekking tot vlees, maar ook met betrekking tot de bron van de melk.

Als JHWH doelde op vlees in het algemeen, dan bestaat er een woord dat vaker specifiek verwijst naar vlees in het algemeen. Dit betekent dat de gangbare Joodse interpretaties van dit gebod in feite toevoegen aan de bedoeling en het doel van het gebod, waardoor Deuteronomium 4:2 wordt geschonden doordat ze hun interpretatie toevoegen aan het Woord van God.

Helaas zijn dergelijke interpretatiefouten niet ongewoon in de Joodse Talmoed of de mondelinge wet. In de eerste eeuw verwees Jesjoea naar deze mondelinge wetten als de "overleveringen van de ouden" als Hij de Farizeeën daarop aansprak in Markus 7.

Wie zou er ook maar over nadenken om een dier in de melk van zijn eigen moeder te koken?

Sommigen hebben gesuggereerd dat het misschien een heidense praktijk was die verband hield met afgoderij en de aanbidding van valse goden.

Dat is zeker mogelijk, maar we hebben geen enkel bewijs gevonden voor een dergelijke afgodenaanbidding. Maar toch lijkt een dergelijke uitleg van het gebod buiten de context te staan of willekeurig gekozen.

Dus, hoe kunnen we dit gebod beter gaan begrijpen?

Het antwoord op dit raadsel is vergelijkbaar met veel andere geboden die verkeerd worden begrepen. Het antwoord zit in de context zelf.

Vanwege dit vers, zoals we eerder aangaven, verbiedt de Joodse mondelinge wet het mengen van melk en vleesproducten, en daarom weigeren velen om cheeseburgers te eten.

Maar de praktische toepassing van dit vers wordt vrij eenvoudig als we de context bestuderen.

In het boek van Avigdor Bonchek, "*Studying the Torah: A Guide to in-Depth Interpretation*", legt hij het als volgt uit:

Laten we eerst de Bijbel gaan lezen:

Exodus 23: 19:

De eerstelingen van de eerste vruchten van uw land moet u in het huis van de HEERE (JHWH), uw God, brengen. U mag een bokje niet koken (zieden) in de melk van zijn moeder.

Avigdor Bonchek zegt het volgende:

"Dit gebod waarin je een bokje niet in de moedermelk mag koken (klaarmaken), is de Bijbelse basis voor de wetten van Kashroeth, die de scheiding van vlees en melkproducten vereisen. Bekijk hoe de volgende eenvoudige en logische uitleg, die gebaseerd is op het principe van contiguiteit, deze clause volledig ontdoet van de gangbare betekenis. Op het eerste gezicht hebben we hier twee niet-gerelateerde clauses binnen dezelfde zin. Volgens de vroege commentator Joseph Bekhor Shor is dat niet het geval. Hij wijst erop dat het woord *Bashal*, dat hier vaak wordt vertaald als "ziedend" (of kokend), eigenlijk "rijp of rijp worden" betekent. De zinsnede betekent dan: 'Je zult niet toelaten dat een bokje volwassen wordt met de melk van zijn moeder', dat wil zeggen dat je het bokje niet moet laten opgroeien, maar het als een offer naar de Tempel moet brengen. Op deze manier zijn beide vermeldingen in de zin met elkaar verbonden: Brengt je eerstelingen als een offer en breng eveneens je eerste - jonge - dieren als offer aan God."

Samengevat heeft de Joodse mondelinge wet, bij de uitleg van dit gebod, een betekenis van dit Hebreeuwse woord niet goed toegepast, wat in het Nederlands gewoonlijk wordt vertaald als "koken" of "zieden". Een betere vertaling zou zijn:

Exodus 23: 19:

U mag een jong bokje niet "laten opgroeien" in de melk van zijn moeder.

In de voorgaande context van het eerstelingen-offer zou dit zoveel logischer zijn. Het eerste deel van het vers gaat over het binnenbrengen van je eerstelingen van het land, als een offer aan JHWH. Het tweede deel van het vers gaat over het binnenbrengen van de eerste jonge dieren als offergave aan JHWH. Waarom? Omdat men anders in de verleiding zou kunnen komen om alleen de oudere en minder geprefereerde dieren aan JHWH aan te bieden. JHWH wil niet dat we het minst geprefereerde offeren, Hij wil dat ons hart ernaar verlangt om Hem het beste aan te bieden.

Door het Hebreeuws op de juiste wijze in de context plaatsen, vloeit alles in vers 19 naadloos in elkaar over, terwijl de meer gebruikelijke vertaling van Exodus 23:19, die ook wordt herhaald in Exodus 34:26, een uitleg geven die ervoor zorgt dat het gebod niet alleen misplaatst en willekeurig is, maar ook behoorlijk absurd en vreemd wordt.

Ook in Deuteronomium 14:21 wordt hetzelfde gebod van Exodus 23:19 en Exodus 34:26 herhaald, en wat ontdekken we daar? Ook daar wordt het voorafgegaan door de soortgelijke context van het offeren van je beste gaven aan JHWH.

Exodus 23:19, Exodus 34:26 en Deuteronomium 14:21 lijken dus niets te maken te hebben met het koken van een bokje, of welk vlees dan ook, met de moedermelk of met melk in het algemeen. De praktische toepassing heeft te maken met het offeren van onze beste jonge dieren aan JHWH, in plaats van te proberen om het beste voor onszelf te houden.

We hopen dat deze uitleg je een meer contextueel en taalkundig correcte praktische toepassing biedt.

KALENDER

Eén van de meest besproken onderwerpen binnen de Hebreeuwse Wortels Beweging is de kalender. Als we proberen om de feestdagen, die JHWH ons heeft gegeven, correct na te leven, kunnen we uit meerdere kalenders kiezen, die allemaal beweren dat ze de Torah volgen bij het berekenen van de kalender. Hoewel we onze mening geven in onze studie-serie "**Tijd: Avond en Morgen (3 delen)**", geven we meteen toe dat we niet 100% zeker weten dat we gelijk hebben.

Om aan te geven hoe serieus deze discussie de mensen soms raakt, laten we je weten dat 119 Ministries dagelijks wordt aangevallen vanwege ons standpunt over deze kwestie.

Sommige mensen proberen anderen te beïnvloeden om 119 Ministries niet te steunen en onze studies niet te delen, vanwege onze visie op de kalender, of wat ze denken dat onze positie is, want soms zitten ze ernaast.

Helaas is dit een onderwerp dat veel verdeeldheid zaait. De mensen die de meeste verdeeldheid zaaien zijn de mensen die denken dat ze alle antwoorden hebben op dit onderwerp. Helaas zijn het er veel ... en ze zijn het onderling allemaal oneens.

We maken ons zorgen over iedereen die suggereert de kalender van JHWH volledig te hebben uitgedokterd.

Toch is het goed om dit onderwerp te bestuderen en misschien kan je ons studiemateriaal over dit onderwerp onderzoeken, maar wees op je hoede voor iedereen die beweert het helemaal te weten.

We raden je op zijn minst aan om mensen te vermijden die anderen kleineren of aanvallen over zaken van de kalender. Uiteindelijk zien we dat deze groepen het Lichaam meer kwaad dan goed doen. Zulk gedrag en karakter brengen God geen eer. Voor meer informatie willen we je onze studie aanraden: "**Andere kalenders-Wat te doen**".

MEZOEZA EN TEFILIEN

Een "*mezoeza*" is een klein, smal voorwerp dat traditioneel, enigszins scheef, aan de deurpost wordt bevestigd. Het bevat een stukje papier wat het "*sjema*" wordt genoemd, een paar verzen uit Deut. 6.

Deuteronomium 6:4-9

Luister, Israël! De HEERE (JHWH), onze God, de HEERE (JHWH) is één! Daarom zult u de HEERE (JHWH), uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht. Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven.

De traditie van de mezoeza is gebaseerd op het vers dat vermeldt dat je de geboden op de deurposten van je huis en op je poorten moet schrijven. Er is ook het gebod om de geboden op je hand en je voorhoofd te schrijven.

In tegenstelling tot de Farizeeën, beschouwden de Sadduceeën en de middeleeuwse Karaïeten deze geboden, om ze aan onze handen en voorhoofd te binden, niet letterlijk maar figuurlijk.

De Farizeeën gaven er de voorkeur aan om het gebod letterlijk te nemen, omdat de mensen het dan konden zien ... En ze vonden het leuk om ze zo groot mogelijk te maken.

De Farizeeën gebruikten deze uitleg als een middel om de religieuze aandacht op zichzelf te vestigen.

Mattheüs 23:5

Al hun werken doen zij om door de mensen gezien te worden, want zij maken hun gebedsriemen breed en de kwastjes aan hun kleren groot.

In tegenstelling tot de Farizeeën beschouwen wij dit niet als letterlijke geboden en daar zijn een paar redenen voor.

Allereerst staat dit Bijbelgedeelte, dat het "*sjema*" wordt genoemd, vol met Hebreeuwse poëzie.

Moeten we onze kinderen bijvoorbeeld *alleen* maar Torah leren als we thuis zitten, als we wandelen, of als we ons klaarmaken om te gaan slapen of als we wakker worden?

Natuurlijk niet, maar dat is wat het gebod letterlijk zegt.

Er wordt eigenlijk bedoeld dat we onze kinderen *altijd* de geboden van God moeten onderwijzen.

Zie je dat?

De Hebreeuwse poëzie gaat verder, en geeft ons figuurlijke instructies om iets duidelijk te maken.

In de Hebreeuwse taal wordt veel beeldspraak gebruikt.

Iets op je handen en je voorhoofd schrijven betekent dat je het hoort en moet doen. Dat is wat het woord *sjema* in de eerste plaats betekent.

Het Hebreeuwse woord *sjema* betekent letterlijk "horen"... maar dan op zo'n manier dat je het gaat doen. Je ergens aan houden, als in een voorbeeld zijn.

Als we iets op ons voorhoofd schrijven, dan is dat niet letterlijk. Het betekent dat het in onze gedachten moet zijn. Dat is de figuurlijke betekenis van het voorhoofd.

Als we iets op onze hand schrijven, betekent dit dat we er echt iets mee doen.

De hand staat symbool voor actie. Het verstand (of voorhoofd) vertelt de hand wat te doen.

Dus iets op ons voorhoofd of op onze hand schrijven betekent letterlijk dat we moeten luisteren, en het vervolgens gaan doen.

Als we de geboden van God op ons voorhoofd schrijven, betekent dit dat we ze horen, en ze dan gaan naleven, zodat we ze in onze gedachten zijn.

Als ze eenmaal in onze gedachten zijn, dan schrijven we ze op onze handen. Nogmaals, handen staan symbool voor actie ... we gaan de geboden van God dan doen.

Om het figuurlijke karakter van deze Hebreeuwse poëzie verder te verduidelijken volgen hier enkele andere voorbeelden waarin JHWH ons opdroeg om iets op ons voorhoofd en onze hand te schrijven.

Exodus 13:9

En het moet voor u als een teken op uw hand zijn, en als een herinnering tussen uw ogen (voorhoofd), opdat de Wet van de HEERE (JHWH) op uw lippen is, want de HEERE (JHWH) heeft u met sterke hand uit Egypte geleid.

En dan nog een keer in vers 16:

Exodus 13:16

Dit zal tot een teken zijn op uw hand en tot een band tussen uw ogen (voorhoofd), want de HEERE (JHWH) heeft ons met sterke hand uit Egypte geleid.

Zie ook Deuteronomium 11:

Deuteronomium 11:18

Daarom moet u deze woorden van mij in uw hart en in uw ziel prenten. Bind ze als een teken op uw hand, en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn.

We zien ook dat de tegenstander zijn eigen merkteken heeft ... de tegenstander heeft zijn eigen richtlijnen, die in strijd zijn met het Woord van God, en hij wil dat mensen daarnaar luisteren en die gehoorzamen.

De tegenstander heeft zijn eigen "*sjema*".

Openbaring 20:4

En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus (Jesjoea) en om het Woord van God, die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij werden weer levend en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

Openbaring 14:9-10

En een derde engel volgde hen, die met een luide stem zei: "Als iemand het beest en zijn beeld aanbidt, en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, dan zal hij ook drinken van de wijn van de toorn van God, die onvermengd is ingeschonken in de drinkbeker van Zijn toorn, en gepijnigd worden in vuur en zwavel voor het oog van de heilige engelen en van het Lam."

Maar het feit dat iets een symbolische betekenis heeft, wil nog niet zeggen dat we een gebod niet letterlijk moeten doen.

Zoals we bijvoorbeeld in deel 1 hebben gezien, heeft het dragen van tzietziets een symbolische betekenis, maar we passen dat gebod letterlijk toe.

Waarom doen we dat?

Welnu, Eén reden is, zoals we al aangaven, dat het de bedoeling is dat we de tzietziets "*zien*" zodat ze ons helpen herinneren om de geboden van JHWH te houden.

Daarnaast is er geen enkele reden om dat gebod niet letterlijk uit te voeren.

Het is makkelijk en mogelijk om het gebod om tzietziets te dragen letterlijk te gehoorzamen.

Als het gaat om het schrijven van alle geboden op ons voorhoofd of onze handen, kunnen we dat niet letterlijk doen. Dat zou gewoon niet passen. Niet alleen dat, maar kun je je voorstellen dat je elke dag honderden geboden op je voorhoofd en je hand moet schrijven?

Daarom hebben de orthodoxe Joden gewoon het "*sjema*" in een doosje geplaatst, als samenvatting van de geboden, en dat op hun voorhoofd en arm vastgebonden.

Dus zelfs zij nemen het gebod niet letterlijk, omdat dit onmogelijk is.

Een aantal woorden in een doosje plaatsen is niet hetzelfde als al de geboden van God. Een doosje op je hoofd of je hand vastbinden is niet hetzelfde als dat je ze op je hoofd of je hand schrijft.

Dus het is onmogelijk om dit gebod letterlijk te houden. Het moet figuurlijk zijn, alleen maar figuurlijk.

Dit is logisch, omdat de context van de beeldspraak, en de Hebreeuwse poëtische taal van de zin ervoor, al heeft onthuld dat we onze kinderen altijd de Torah, ofwel de Wet van God moeten onderwijzen.

Dan hebben we nog het schrijven van de geboden op de deurposten en de poorten.

Nogmaals, Sommige mensen plaatsen het "*sjema*" in een doosje om daarmee alle geboden weer te geven, en bevestigen dat vervolgens aan de deurpost.

Dat is geen letterlijke toepassing van het schrijven van alle geboden op de deurposten van je huis of in je poorten.

Maar, het is mogelijk om dat te doen. Maar gezien de beeldspraak in de voorgaande verzen, lijkt het erop dat we ook dit figuurlijk moeten nemen, en we zullen aangeven wat het betekent.

Als we de geboden op de deurposten van ons huis schrijven, dan heeft dat een specifieke betekenis met betrekking tot het verbond.

Simpel gezegd betekent het dat je "**het verbond gedenkt**" voor jouw huisgezin met je Schepper.

Wil je daar meer over weten, bekijk dan onze studie "**Het drempelverbond**".

In een samenleving die is gebaseerd op de Torah, zitten de oudsten in de poorten van de stad, waar ze recht spreken over het volk bij zaken van de Wet.

Daarom willen we ervoor zorgen dat Gods geboden altijd worden gehouden in de poorten van de stad, waar de recht wordt gesproken. We leggen dit verder uit in onze studie: "**Moeten we onze kinderen stenigen?**"

De geboden van het "*sjema*" uit Deuteronomium 6 hebben dus waarschijnlijk een figuurlijke betekenis, maar ook een praktische en letterlijke betekenis als je de symboliek erachter begrijpt

Als je ondanks dit alles een Mezoëza, of Tefilien wilt gebruiken, zoals de orthodoxe Joden dat doen, als een traditie, dan is daar niks mis mee. We moeten ons alleen realiseren dat het een traditie is en geen letterlijke gehoorzaamheid aan een gebod.

Ons eigen huis heeft een Mezoëza, maar we doen dat niet uit gehoorzaamheid, maar omdat we het een mooie traditie vinden.

REDDING

Redding is en zal altijd het gevolg zijn van genade. Dat verandert niet. Maar soms is er wat verwarring is over deze kwestie. Een aantal van onze studies gaan hier uitgebreider op in, zoals de eerste delen van de "**Paulinische Paradox Serie**", "**Wat is Verlossing**" en "**Geloven**".

In het kort betekent het feit dat er iets meer geboden zijn dan we in eerste instantie dachten, toen we misschien nog in het traditionele christendom zaten, verandert daar niets aan.

Het houden van de Sjabbat draagt niet meer bij aan je redding, dan dat je geen overspel pleegt of dat je weduwen en wezen helpt.

Het dragen van tzietziets draagt niet meer bij aan je redding dan het eren van je ouders.

"Rein" eten draagt niet meer bij aan je redding dan dat je niet van een ander steelt.

Alle geboden zijn een middel om God en anderen lief te hebben, zo simpel is het.

Gehoorzaamheid komt voort uit liefde, niet om je redding te verdienen.

Als we eenmaal het verlossingsplan zijn binnengegaan, op grond van wat onze Messias voor ons heeft gedaan, op grond van ons geloof in het Woord van God, moeten we willen "doen" waar we beweren in te geloven ... dat is het Woord van God.

Gehoorzaamheid bewerkt dus geen redding, maar redding zorgt ervoor dat je gaat gehoorzamen.

1 Johannes 2:3-6

En hierdoor weten wij dat wij Hem kennen, namelijk als wij Zijn geboden in acht nemen. Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet in acht neemt, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet. Maar ieder die Zijn woord in acht neemt, in hem is werkelijk de liefde van God volmaakt geworden. Hierdoor weten wij dat wij in Hem zijn. Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen als Hij gewandeld heeft.

OFFERS BRENGEN

Eén van de meest ingewikkelde onderwerpen van de hele Bijbel is de reden van de offers. Wat is het verband tussen de offers en onze zonden? Welk verband bestaat er tussen Jesjoea en de offers?

Jesjoea zegt bij het Laatste Avondmaal, dat Hij opnieuw van het Pascha zal eten als Hij terugkomt (Lukas 22:16).

Hoe is dat mogelijk?

Was Jesjoea dan niet het perfecte Offer?

Dat was hij inderdaad.

Maar, offers verwijzen naar Jesjoea, ze vervangen Hem niet.

In Ezechiël 40-48 lezen we een profetie over het Duizendjarig Rijk en hoe daar een nieuwe Tempel bij zal horen met een Levitisch offersysteem.

Hoe is dat mogelijk?

Is Jesjoea niet onze Hogepriester?

Ja, maar volgens de schrijver van Hebreeën is dat van de Hemelse orde, niet van de Aardse orde. Jesjoea kan niet functioneren als een Hogepriester op aarde (Hebreeën 8:4) ook al is Hij voor altijd een Hemelse priester.

Dus, als Jesjoea de Tempel op Aarde herbouwt, zullen het de *Leviëten* zijn die dat tempelsysteem besturen.

Enkele studies die we hierover hebben zijn: "**Hebreeën 7: een verandering in de Wet**" en "**Wat is er Nieuw in het Nieuwe Verbond?**" over Hebreeën 8.

Dit is allemaal erg ingewikkeld en we zijn het onderwerp ook zelf nog aan het bestuderen. We hebben ook een korte studie met de titel "**Dierenoffers in het licht van de Messias**" waarin een kort overzicht wordt gegeven van dit onderwerp.

Het is belangrijk om te begrijpen dat de offers voor en na het kruis altijd naar Jesjoea hebben verwezen en Hem niet vervangen. Er zijn dus geen tegenstrijdigheden. De offers zijn een schaduw van onze Messias, dat zijn ze altijd geweest en dat zal altijd zo blijven.

Het belangrijkste doel van de offers is dat ze ons leren over de Messias. Nogmaals, wil je hier meer over weten, bekijk dan onze studie: "**Dierenoffers in het licht van de Messias**".

AFGODSBEELDEN

Deze vraag wordt niet vaak gesteld, maar komt af en toe voorbij. Er zijn mensen die dit gebod op afgodsbeelden heel letterlijk toepassen, waardoor er tegenstrijdigheden ontstaan met de Bijbel. In de Torah zijn er voorbeelden van mensen die afbeeldingen maken van dingen in de hemel boven en op de aarde beneden. Het was (en is) geen probleem tenzij we ons ervoor neerbuigen of ze aanbidden.

We hebben een studie die hier uitgebreid op ingaat, mocht je dit willen onderzoeken. Die studie heet: "**Het 2^e Gebod – De Waarheid in context**".

HALAL

Bepaald vlees wordt via een islamitisch procedure geslacht en gezegend voordat het op de vleesmarkt komt. Dit lijkt sterk op de situatie die Paulus besprak over vlees dat in de eerste eeuw aan de afgoden werd geofferd. Dit heeft veel onenigheid en verwarring veroorzaakt in het Lichaam van de Messias. Als je dit verder wilt onderzoeken, dan raden we je onze studie aan: "**Vlees dat is geofferd aan afgoden**".

KOOSJERE SLACHT

Joodse rabbijnen verwijzen vaak naar een bepaalde manier waarop reine dieren moeten worden geslacht om volgens JHWH geschikt te worden beschouwd om te eten.

Onze Vader zei gewoon dat we geen bloed mogen eten (Leviticus 7:26-27; 17:10-14)

Maar, hoe hard je het ook probeert, al het vlees zal een klein beetje bloed bevatten. Dus JHWH bedoelde waarschijnlijk dat we ons uiterste best moeten doen om geen grote hoeveelheden bloed te consumeren.

Als de heidenen bijvoorbeeld hun afgoden aanbaden, dronken ze vaak bloed.

Dit is waarschijnlijk de praktijk waarvan we ons moeten onthouden.

Maar het is wel zinvol om zoveel mogelijk bloed uit het vlees te verwijderen als realistisch mogelijk is, en bijna elke moderne manier van slachten doet dit al.

Er zijn slachtmethoden om dit proces te vergemakkelijken, die daarbij ook nog tamelijk humaan zijn.

Maar uit het meeste vlees wordt tegenwoordig al zoveel mogelijk bloed verwijderd, en het meeste, zo niet al het reine vlees zou in dit opzicht zijn toegestaan volgens de toets van Leviticus 7 en 17.

Sommige mensen merken op dat de runderlappen, die in de vitrine liggen, doorweekt lijken te zijn met bloed door al het rode sap. In werkelijkheid voegen veel slagers rode kleurstof toe aan het water zodat het er "verser" en aantrekkelijker uitziet. Het is dus niet echt bloed, en dus ook niet echt een probleem.

Dit dingen kun je allemaal zelf nakijken.

TWEE HUIZEN THEOLOGIE

Het is niet het grootste discussiepunt in de Hebreeuwse Wortels Beweging, maar het staat waarschijnlijk in de top vijf. Er zijn veel visies binnen deze theologie waar we het zelf niet mee eens zijn. Maar we zijn het tot op zekere hoogte eens met een perspectief dat nog steeds als twee-huizentheologie zou worden beschouwd.

Er zijn mensen die dit onderwerp vol passie bespreken. We presenteren onze visie op dit onderwerp in de studie "[De Verloren Schapen](#)", maar we vinden het niet nodig om onze visie uitgebreid te verdedigen, omdat we het niet heel erg belangrijk vinden.

Maar, als je deze visie nog nooit hebt gehoord of overwogen, dan vind je het misschien een interessante kijk op het Evangelie, die het overwegen waard is.

Onze laatste aanbeveling over dit onderwerp is om je niet te laten meeslepen in deze discussies. Ze zijn vaak contraproductief, en iemands standpunt over dit onderwerp doet er uiteindelijk ook niet echt toe.

POLYGAMIE

Het is echt teleurstellend dat dit onderwerp überhaupt besproken moet worden. Wij geloven dat het model dat aan ons wordt gegeven één man en één vrouw is, en dat is wat onze Schepper goed noemde.

We geloven dat JHWH metaforisch met ons is getrouwd, als één lichaam en één bruid ... wat enkelvoud is.

Het voorbeeld van onze Schepper volgen betekent dus opnieuw één bruidegom en één bruid.

Het voorbeeld van een bruidegom met meerdere bruiden komt niet van God, maar van mensen.

119 Ministries doet haar uiterste best het voorbeeld van God te volgen, niet wat andere mensen hebben bedacht.

Dus, omdat het "één man en één vrouw"-model van onze Schepper komt, en we Hem volgen, is dit wat we geloven en onderwijzen.

Aangezien het model van polygamie duidelijk afkomstig is van de mens, is dat niet wat we geloven en onderwijzen, omdat we de wegen en doctrines van mensen niet geloven en niet willen volgen.

Daarbij merken we ook op dat er geen enkel geval van polygamie in de Bijbel staat, dat vruchtbaar en gezegend bleek te zijn. Dat zegt genoeg.

119 Ministries doet er alles aan om de Bijbelse patronen te volgen die zegen voortbrengen, geen ongewenste uitkomsten.

We willen ook beweren dat de Torah polygamie in feite verbiedt, zoals we behandelen in onze studie: "[Antwoorden aan Atheïsten: Onderschrijft de Bijbel polygamie?](#)".

We beseffen dat we daarmee niet veel goeds zeggen over degenen die in het Oude Testament polygamie pleegden.

Maar ze hebben hun eigen keuzes gemaakt, en vanwege die keuzes moesten ze zich aan die verbonden houden.

Bovendien, als we de uitkomsten ervan zien, hebben velen de gevolgen daarvan ondervonden, evenals de generaties erna.

Je kunt dan ook niet beweren dat 119 Ministries polygamie steunt, juist het tegenovergestelde.

DE NAAM (HASJEM)

Welkom bij misschien wel het meest verhitte onderwerp binnen de hele Hebreeuwse Wortels Beweging.

Wij vinden het ongelukkig dat "HEERE", met hoofdletters, het zogenaamde tetragram J-H-W-H heeft vervangen.

Daarom gebruiken we in bijna al onze studies waar "HEERE" staat Zijn echte naam als we teksten uit de Bijbel citeren.

We spreken Zijn naam uit op de manier waarvan wij denken dat die het dichtst in de buurt komt van de oorspronkelijke uitspraak ... maar, dat is gewoon onze mening. We kunnen er alleen maar naar raden, op basis van wat geleerden erover hebben gezegd, maar we kunnen het niet bewijzen.

Misschien kunnen we het helemaal mis hebben. Sterker nog, niemand kan het bewijzen.

Tenzij iemand lang geleden een methode had om de naam hoorbaar vast te leggen, is er geen manier om het zeker te weten. En daar zijn alle geloofwaardige Hebreeuwse taalgeleerden het over eens.

Dus hoewel we onze mening geven over deze kwestie is het niet meer dan dat. We gaan niemand corrigeren die kiest voor een andere spelling of uitspraak, en we zijn bezorgd over mensen die ervan overtuigd zijn dat zij weten hoe het zit. We zijn nog meer bezorgd over mensen die op het oorlogspad gaan en iedereen onderuithalen die hun spelling en uitspraak niet begrijpen. Of erger nog, geloven dat onze redding afhankelijk is van hoe je de naam uitspreekt.

Je zult ook merken dat we de naam van onze Messias niet zo vaak uitspreken als Jezus. Als we dat wel doen, is dat dan meestal als een verwijzing of een aanleiding om Zijn Hebreeuwse naam Jesjoea te delen.

Dat doen we omdat dit de gangbare naam was waarmee Hij in de eerste eeuw normaal gesproken werd aangesproken.

Dat wil niet zeggen dat we moeite hebben met transliteraties van namen. We vinden meer betekenis in het oorspronkelijke Hebreeuws, maar daarmee zeggen we niet dat een transliteratie van een naam in een andere taal verkeerd is. Paulus is bijvoorbeeld een Griekse transliteratie van zijn naam Saulus. Een paar honderd jaar voor Christus heeft een groep Joden de Hebreeuwse Geschriften vertaald naar het Grieks, tegenwoordig bekend als de Septuagint, waarin ook allerlei transliteraties van namen zijn verwerkt.

De naam Jehoshua, is een langere vorm van de naam Jesjoea, zoals Michael de langere vorm is van Mike. De transliteraties in het Grieks gebeurden op dezelfde manier als de transliteratie van de naam van de Messias in het Nieuwe Testament. Niet omdat er een relatie bestaat met de Griekse god Zeus, zoals sommigen beweren. Ze volgden gewoon de Hebreeuws-Griekse transliteratieregels. Als er echt een taalkundige relatie zou zijn tussen de Griekse transliteratie van Jesjoea en Zeus, dan zou de transliteratie op een andere manier zijn gespeld.

Daarom zou een rechtstreekse transliteratie van Jahosjoea naar het Nederlands resulteren in Jozua.

Maar omdat Jesjoea van het Hebreeuws via het Grieks, via het Latijns, uiteindelijk werd omgezet naar het Nederlands, resulteerde die opeenvolging van transliteraties uiteindelijk in de naam Jezus.

We zijn dus niet tegen transliteraties. Zoals we al zeiden, heeft Paulus zijn eigen naam omgezet. In de Septuagint zijn alle namen uit het Oude Testament omgezet. En het is heel goed mogelijk dat onze Messias een Griekse transliteratie van Zijn eigen naam heeft gebruikt als Hij met Griekse mensen sprak. Ook nu veranderen mensen soms hun naam als ze naar een ander land met een andere taal verhuizen.

Waarom? Omdat een persoon die alleen maar Grieks sprak, de naam Jesjoea niet kon uitspreken, omdat er geen "sj"-klank bestond in hun gangbare taal. Dus om de mensen niet te beschamen, zou je je naam voor hen aanpassen, ... zoals Paulus deed ... om het voor hen makkelijker te maken.

Samengevat; de oorspronkelijke Hebreeuwse of Aramese namen dragen een betekenis, maar de transliteraties vaak niet. Ze zijn alleen makkelijker uit te spreken voor mensen met een andere taal. Dat is de enige reden voor een transliteratie.

Veel mensen zijn het daar misschien niet mee eens, maar wij onderwijzen de Torah. En nergens in de Torah staat dat een transliteratie van een naam verkeerd is. Daarom kunnen wij ook niet zeggen dat het verkeerd is, zonder aan het Woord van God toe te voegen.

Dus als iemand de naam Jezus gebruikt, terwijl Jahosjoea of Jesjoea of een vergelijkbare vorm historisch meer accuraat zou zijn, dan kunnen we iemand anders niet corrigeren ... we kunnen ze zo goed mogelijk vertellen wat een betere spelling en uitspraak is, maar we hoeven onderling geen ruzie te maken over deze kwestie.

Er is nog één kwestie met betrekking tot de Naam. Sommige mensen geloven dat we het tetragram JHWH niet mogen uitspreken, of Zijn naam helemaal niet mogen noemen, en het daarom moeten vervangen door de omschrijving *HaSjem*, wat gewoon "*de Naam*" betekent in het Hebreeuws. Soms komt dat door een verkeerde uitleg of dat je gelooft dat je Zijn naam "ijdel" gebruikt als je die uitspreekt.

Als dat waar zou zijn, dan zouden we Zijn Naam natuurlijk niet bijna 7000 keer in de TeNaCH tegenkomen.

Het Hebreeuwse "naam", of "sjem", betekent letterlijk karakter of autoriteit.

De naam van JHWH ijdel gebruiken betekent dat je met je mond belijdt dat JHWH de autoriteit is over je leven, maar voortdurend tegen Zijn instructies ingaat.

Op die manier maak je Zijn instructies of Torah leeg, of waardeloos tegenover anderen.

Het maakt dat Zijn autoriteit waardeloos lijkt voor anderen. Het heeft helemaal niets te maken met hoe vaak of op welke manier we Zijn naam uitspreken of opschrijven in de zin van spelling of uitspraak.

Door onze beperkte tijd, gaan we hier nu niet dieper op in.

Voor meer informatie over dit onderwerp verwijzen we je naar onze studieresie "[HaSjem](#)".

Als er één ding is dat we je graag willen meegeven over dit onderwerp, dan is dat om aardig, meelevend en begrijpend te zijn tegenover anderen over dit onderwerp.

Dit onderwerp doet meer kwaad dan goed in het Lichaam ... en eerlijk gezegd is dat helemaal niet nodig.

SAMENVATTING VAN DISCUSSIES EN MENINGSVERSCHILLEN

Hopelijk heb je de moed niet opgegeven. Dit waren de goede en de wat minder leuke punten binnen de zogenaamde Hebreeuwse Wortels Beweging.

Je zult een heleboel leren, met veel enthousiasme en passie.

Het Woord van God zal veel meer tot leven komen.

Discussies over de Bijbel worden fascinerend en betekenisvol.

Je leven zal veel meer worden gezegend door een diepe omgang met Hem en in andere dingen die ertoe doen.

Dat zijn allemaal mooie dingen.

Maar, de Hebreeuwse Wortels Beweging moet nog opgroeien en volwassen worden in een aantal kwesties ... en er moet nog veel worden verbeterd in hoe we studeren en elkaar corrigeren met geduld, vriendelijkheid en zelfbeheersing.

Dat gezegd hebbende, maak deel uit van de oplossing van dat probleem, door het niet in stand te houden. Bemoedig anderen met een glimlach en met liefde.

Heb geduld met elkaar. Wees aardig voor elkaar.

Andere mensen hebben er niets aan als jij Torah Terrorist of Heiden politieagent wordt. We hebben mensen nodig met de juiste houding in combinatie met Zijn volledige waarheid.

Als we ons verenigen in die Geest en mentaliteit, als we echt de liefde gaan leven waar de Torah voor staat, dan zal dat het ware voorbeeld zijn dat de heidenen moeten zien om de waarheid te omarmen.

V ~ Hoe moet ik het aanpakken met een gemeente?

Veel mensen die de Torah gaan volgen bezoeken een dienst en nemen deel aan het gemeenteleven van een zondagskerk.

Dus de vraag is, wat moet ik doen?

Het voordeel van het aanhouden van contacten en het bezoeken van zondagse diensten is dat je een mogelijkheid hebt om de waarheid van de Torah te blijven delen en een licht voor hen te zijn. Maar, wees niet verbaasd als veel mensen niet zo enthousiast reageren als jij over het feit dat het hele Woord nog steeds waar is, en misschien wordt je zelfs gevraagd te vertrekken. Ongeacht hoe het loopt, denk er boven alles aan om de waarheid te delen in liefde, met geduld en vriendelijkheid. Dat is altijd beter dan arrogantie, trots, ongeduld en frustratie.

Dus moedigen we je aan om dat in gedachten te houden, omdat het best een uitdaging kan zijn, en je al snel uit je vlees kan gaan reageren.

Je kunt er ook voor kiezen om rustig en beleefd weg te gaan bij de zondagse gemeente. Daar kunnen goede redenen voor zijn.

De Sjabbat is uiteindelijk op de dag ervoor. Misschien heb je al een andere manier gevonden om die dag betekenisvol in te vullen.

Nog een reden kan zijn dat je het moeilijk vindt om samen te zijn met mensen die de waarheid van de Torah niet willen zien, en de veroordeling van of interactie met die mensen is je gewoon te veel, of misschien zijn er nog andere redenen.

Het komt er uiteindelijk op neer dat er geen perfect antwoord is. Praat erover met de Vader en vraag wat Hij wil dat je doet. Kijk welke deuren open zijn. Bekijk welke mogelijkheden er zijn om de waarheid te delen. Kijk wie oren heeft om te horen en wie dat niet heeft.

Maar dit moet je absoluut niet doen: Ga niet op kruistocht tegen mensen die de Torah afwijzen. Wij hebben gezien dat er een jaar, misschien wel jaren van geduldig en vriendelijk delen nodig zijn voordat iemand het uiteindelijk begrijpt.

Maar we hebben ook relaties zien stuklopen omdat mensen op een kwalijke manier met elkaar omgingen.

Als je het armzalig en met de verkeerde motieven brengt, dan zal degene die de Torah afwijst nooit meer overwegen om de hele waarheid van het Woord te overwegen.

Dus het komt erop neer, dat als je de waarheid niet op een vriendelijke manier kunt delen, het beter is om het helemaal niet te delen en het gewoon voor te leven als een voorbeeld. Als ze geïnteresseerd zijn, dan komen ze naar je toe met vragen die uit een zoekend hart komen.

Het komt maar weinig voor dat iemand die de Torah gaat begrijpen nog lang een zondagskerk blijft bezoeken. Op korte termijn is het meestal een middel om de waarheid te delen, maar uiteindelijk gebeurt er één van de twee volgende dingen. De gemeente vraagt je om te vertrekken omdat je hun doctrine bedreigt, of degene die Torah volgt realiseert zich dat hij alles heeft geprobeerd om de waarheid te delen, en dat het tijd is om verder te gaan, omdat iedereen die bereid was om te luisteren het heeft gehoord, en degenen die niet wilden luisteren, het nog steeds niet willen horen.

Idealiter zou je je moeten aansluiten bij een lokale Torah gemeenschap. 119 Ministries heeft een kaart waarop contactinformatie staat van mensen die ook op zoek zijn naar gelijkgestemden in hun omgeving. Dat is een goede manier om te beginnen. Misschien wil je jouw gegevens ook achterlaten op die kaart. Of maak een nieuw e-mail adres voor dit specifieke doel omdat het voor iedereen te lezen is.

Maar onderzoek de doctrines en het geloof van de gemeenschap waar je je bij aansluit. **Wij controleren niet iedereen die zijn gegevens vermeldt op de kaart.** Dus zoek de dingen voor jezelf uit.

Er zijn vreemde overtuigingen ... dus wees voorzichtig en onthoud dat je nieuw bent in de Torah en daarom gauw overladen ... doe het rustig aan ... onderzoek alles ... pauzeer even en toets alles ... neem de dingen pas aan als ze worden bevestigd in het Woord.

Jezelf aansluiten bij een Sjabbatvierende gemeenschap levert je meestal meer zegen op dan wat je ooit hebt ervaren in de traditionele zondagskerken. Dus wij bidden dat zulke zegeningen voor jou op een niet al te verre afstand te vinden zijn.

Als je niemand bij jou in de buurt kan vinden ... weet dan dat er in het hele land mensen zijn die elkaar op de feestdagen ontmoeten. Online zijn er ook veel virtuele samenkomsten waar je kan chatten en online onderwijs kunt vinden. Dus hoe het ook zij, je bent niet alleen maar op de een of andere manier verbonden met het Lichaam van de Messias.

V – Hoe zal dit van invloed zijn op mijn vrienden en familie, en hoe kan ik daar het beste mee omgaan?

Dat is een moeilijke vraag. Alle relaties zijn anders. Maar één ding is zeker. Uiteindelijk hebben je familie en vrienden het recht om te weten welke richting jouw geloof opgaat, en waarom. Dat kan je persoonlijk doen, door middel van een brief, per telefoon, etc. Afhankelijk van hoe dichtbij iemand in je omgeving is, weet iedereen wel wat het beste is. Houd in gedachten dat de waarheid vaak pijn doet, maar dat betekent niet dat we anderen moeten kwetsen. We moeten onze uiterste best doen om alles vriendelijkheid en liefdevol te communiceren. Vraag ze om deze dingen te toetsen, maar druk het niet door en sla hun er niet mee om de oren. Dit is een gevoelige kwestie, en hoe goed je het allemaal ook zult presenteren, toch kunnen relaties erdoor beschadigen, en het kan maanden of zelfs jaren duren voordat de dingen weer goed zijn. Maar laat bij dit alles je licht schijnen voor hen. Laat hen de genade en de waarheid van de Messias zien. Geef ze volop gelegenheid om de vruchten te zien zodat ze die willen eten en het zaad ook in hen mag groeien.

Je kunt dit snel verkeerd aanpakken. En ook al doe je het allemaal perfect, toch voelt dat misschien niet zo. Dus denk er veel over na, en bid ervoor. Stel jezelf de vraag wat je motieven zijn bij elk woord dat je uitspreekt en bij elke stap die je zet. Zorg ervoor dat die motieven overeenkomen met het karakter van het Woord van God dat we zeggen te volgen en te geloven.

TOT SLOT

We hopen dat deze studie waardevol was en we zijn ons bewust dat met deze introductie niet alles opeens volkomen duidelijk is. Er is gewoon te veel materiaal en te weinig tijd om dat in één studie te behandelen, zelf niet in 2 delen.

We bidden dat we je een beetje hebben kunnen helpen, en je op het pad hebben gebracht bij je groei in je intieme relatie met JHWH ... waarin je Hem meer eer brengt, terwijl we allemaal onderweg zijn om Zijn prachtige wegen te leren toepassen.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website.

Dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)